

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 3274/20
03.09.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Данијеле Дукић, председника већа, судије Снежане Илић и судије Гордане Вуковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АДВОКАТСКА КАНЦЕЛАРИЈА МИОДРАГ Р. СТЕВИЋ из Београда, ул. Булевар Маршала Толбухина бр. 26, кога заступа Павле Стакић, адвокат из Београда, ул. Мике Аласа бр. 24, против туженог „ZEO MEDIC“ ДОО Београд, Земун – Алтина, ул. Александра Петровића бр. 25, ради исплате – вредност предмета спора 2.323.839,00 динара, решавајући о жалби тужиоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду П 2641/20 од 18.06.2020. године, на седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Београду П 2641/20 од 18.06.2020. године у ставу I и II изреке.

II ПРЕИНАЧАВА СЕ решење Привредног суда у Београду П 2641/20 од 18.06.2020. године у ставу III изреке и **РЕШАВА:**

Списи предмета **УСТУПАЈУ СЕ** стварно и месно надлежном Трећем основном суду у Београду, ради даљег поступања.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 2641/20 од 18.06.2020. године, ставом I Привредни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом II укинута је у обавезујућем делу решење о извршењу првостепеног суда Ив 7665/19 од 31.01.2020. године, а ставом III одређено је да се списи предмета уступају по правоснажности решења стварно и месно надлежном Вишем суду у Београду, ради даљег поступања.

Тужилац, преко пуномоћника, побија наведено решење из свих законских разлога, па у складу са жалбеним наводима предлаже другостепеном суду да жалбу усвоји, укине побијано решење и врати предмет првостепеном суду на даље поступање. Жалбеним наводима у битном се указује да у наведеном предмету у спору где је тужилац предузетник или друго правно лице, а тужени друштво са ограниченом одговорношћу, према члану 25. Закона о уређењу судова надлежан је привредни суд, као и да се у ожалбеном решењу наводи да према члану 23. Закона о уређењу судова виши суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима, када вредност

предмета спора омогућује изјављивање ревизије, те да је нејасан закључак првостепеног суда да је у овом предмету надлежан виши суд, имајући у виду да вредност конкретног спора не прелази износ од 40.000,00 еура.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући законитост и правилност првостепеног решења у границама одређеним одредбом члана 386. и одредбом члана 401. и 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд одлучује као у изреци другостепене одлуке.

Према стању у списима предмета произилази: Да је тужилац поднео предлог за извршење ради намирања потраживања у износу од 2.323.839,00 динара са затезном каматом од 01.11.2019. године по рачуну бр. 01/2019 од 08.07.2019. године, којим је туженом обрачунао накнаду за заступање и пружање других адвокатских услуга. По предлогу тужиоца донето је решење о извршењу Ив 7665/19 од 31.01.2020. године, којим је обавезан тужени, као извршни дужник, да плати тужиоцу, као извршном повериоцу, 2.323.839,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2019. године и трошкове извршења.

По приговору туженог решењем првостепеног суда Ипв (Ив) 450/2019 од 08.05.2020. године решење о извршењу је стављено ван снаге у делу у коме су одређени средство и предмет извршења, укинута спроведене извршне радње, а поступак настављен као по приговору против платног налога, а списи достављени парничном одељењу на даљи поступак. У наставку поступка пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 25. став 1. тачка 1, у вези са чланом 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова нашао да тужилац није привредни субјекат у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, нема ни статус правног лица, обавља адвокатску службу, те иако је уписан у именик адвоката и бави се адвокатуром, није ни предузетник, те с обзиром да тужилац нема својство привредног субјекта за суђење у конкретном спору тужиоца и туженог који јесте привредни субјекат, привредни суд није надлежан, већ је надлежан виши суд, те с позивом и на одредбе члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, у вези са чланом 40. став 2. Закона о парничном поступку, те применом члана 17, 20. и 27, те члана 463. став 1. истог Закона, одлучује као у изреци побијаног решења.

Правилно је првостепени суд одлучио када се огласио стварно ненадлежним за суђење у овој правној ствари, јер је одлука заснована на правилној примени одредби члана 40. став 2. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 17, 27, 20, а у вези са чланом 463. став 1. истог Закона, те члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, дајући за своју одлуку у том делу прихватљиве разлоге за другостепени суд, те се подносилац жалбе упућује на образложење првостепене одлуке без потребе за понављањем у смислу одредбе члана 396. Закона о парничном поступку.

У прилог напред реченог говори чињеница да за решавање спорова између адвоката и привредног субјекта, као што је реч у конкретном случају, ради наплате новчаног потраживања за извршене адвокатске услуге није надлежан привредни суд, јер адвокат нема својство предузетника, нити спор проистиче из обављања привредне делатности. Адвокат који се самостално бави адвокатуром у складу са одредбама Закона о адвокатури („Сл. гласник РС“, бр. 31/11, 24/12), у вези са чланом 83. став 1. и 2. Закона о привредним друштвима, нема статус предузетника. Зато нису испуњени услови за надлежност привредног суда у смислу члана 25. став 1. Закона о уређењу судова, како то правилно закључује првостепени суд. Делатност адвоката је регулисана посебним законом – Законом о адвокатури, по коме је адвокатура независна и самостална служба за пружање правне помоћи физичким и правним лицима (члан 2. став 1. овог Закона), адвокатуром се може бавити лице уписано у именик адвоката

Адвокатске коморе. Из наведеног произлази да делатност адвоката представља слободну делатност, и да се адвокат уписује у посебан регистар – именик адвоката који се води у Адвокатској комори, али Законом о адвокатури није предвиђено да се адвокати сматрају предузетницима (у складу са чланом 83. став 2. Закона о привредним друштвима). Следи, да је првостепени суд правилно одлучио када је донео одлуку као у ставу I и II изреке побијаног решења.

Међутим, основно се жалбеним наводима указује да је од стране првостепеног суда погрешно примењена одредба члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, у вези са чланом 40. став 2. Закона о парничном поступку, када је првостепени суд ставом III изреке ожалбеног решења одредио да се списи уступају по правоснажности решења стварно и месно надлежном Вишем суду у Београду, ради даљег поступања, имајући у виду да у датој ситуацији нема места примени члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова за надлежност вишег суда за одлучивање у овој правној ствари, имајући у виду да се тужбом потражује износ од 2.323.839,00 динара, који не омогућава изјављивање ревизије у смислу члана 403. Закона о парничном поступку, па је за суђење у овој правној ствари надлежан Трећи основни суд у Београду, у смислу члана 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, у вези са чланом 40. став 2. Закона о парничном поступку, те члана 22. Закона о уређењу судова, па су се стекли услови да се првостепена одлука у ставу III изреке преиначи и одреди да се списи предмета доставе стварно и месно надлежном Трећем основном суду у Београду на даље поступање, па је одлучено као у ставу II изреке првостепене одлуке.

Са изложеног одлучено је као у изреци другостепене одлуке, у смислу одредби члана 402, у вези са чланом 387. став 1. тачка 2. и 5. Закона о парничном поступку.

СИ/ЈО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Данијела Дукић, с. р.

За тачност отправка